

Neked adom

– Tehát akkor jók lettek az eredményeim, átmentem a teszten – foglalta össze Janka az elmúlt fél órában elhangzottakat –, és odaadhatom a vesémet Lulunak.

Meleg napfény áradt be az ablakon a tiszta szobába, a főút zaja tompa morajlássá szelődött. Egy ilyen szép napon tényleg csak jó híreket kaphat az ember, gondolta Janka vidáman. Akkor is ilyen szép nap lesz, amikor Lulu felgyógyul, és a következő szemeszter végén felülnek a Párizsba tartó repülőre. Három napig ki sem jönnek majd Disneylandből.

– A jobb veséje teljesen egészséges leletei mind jók, maga a legmegfelelőbb donor a húgának, de...

– Nem szeretnék semmiféle deről hallani – vágott a doktor szavába Janka. – Eldöntöttem, segíték a tesómjának, és maga a férfi mondta, hogy Jankamegfelelek minden tekintetben megfelel. Akkor hol itt a probléma?

Tudatosan hessegette el magától a kételyt. Korábban eltökélte, hogy segít a húgán, és már a célegyenesben tartanak.

Az ősz hajú Láncos doktor Jankára pillantott a szemüvege fölött, aztán újra belemélyedt a papírokba. Arcát függőleges ráncok szabdalják, amitől egyszerre tűnt aggodalmasnak és végtelenül bölcsnek. Tökéletesen beleillett a puritán orvosi szobába a széles, kopott íróasztal mögé, körülvéve rengeteg orvosi könyvvel, melyek gerince sok évtizednyi használatról árulkodottak.

– Igen, az eredmények alapján valóban megfelel. Mégis, megmondom magának őszintén, az nem tetszik, amit a CT felvételen láttam. – Életre keltette a számítógépet, behívott rajta valamit, majd a monitort úgy fordította, hogy Janka is lássa a szürke és fehér formákat. – A bal veséjéről van szó. Ha alaposabban megnézzük, valamivel tágabb itt a vesemedence, és a húgyvezetéke is ki van szélesedve kicsit.

Janka szíve szaporábban kezdett verni. Akkor ez most kóros állapot?

Commented [W1]: Nekem ez a megfogalmazás sci-fit idézett, de utána gyorsan kiderül, hogy realista az írás, szóval nem fontos átírni, de azért érdemes lehet megfontolni

Commented [W2]: Figyelemfelkeltő első mondat

Commented [W3]: Ez jó

Commented [W4]: Ezt érdemes lenne átfogalmazni, Disneyland nagyon jó, hogy megjelenik, jól érzed, kell ide, de ebben a formában Janka gyerekesnek hat, illetve az eleje (akkor is ilyen szép idő lesz) írói kiszólás. Jobb lenne egy érzelmmel összekötni („alig várta, hogy...”)

Commented [W5]: Ha a CT mutatott a donor számára rizikófaktort, akkor nem mind jók a leletei, itt érdemesebb lenne valami ilyesmi

Commented [W6]: sok más ember is lehet ugyanennyire megfelelő, ha ragaszkodsz ehhez a kizárólagossághoz (nincs másik ennyire megfelelő), akkor inkább „az elérhető legmegfelelőbb donor”-t javasolnám. Ha olyan helyzetet szeretnél előállítani, hogy csak a lány veséje legyen jó, érdemes itt (akár narrációban) megemlíteni, a szülők miért nem megfelelőek.

Commented [W7]: Itt Janka felelőtlennek tűnik. Az egy dolog, hogy meg akarja gyógyítani a húgát, de a saját egészsége árán? Jobban megértenénk, ha a narrációban megjelenítenéd Janka érzéseit, pl. a kétségbeesését, hogy a szüleinél is egy „de”-vel kezdődött, és ha neki sem engedik, akkor senki más nincs... - vagy bármi mást, ami a karaktered fejében van abban a pillanatban

Commented [W8]: ez kimondva erőltetett, ezéért raktam át narrációba, de igazából ehelyett érdemes felvilágosítani mondjuk a döntési pillanatot két mondatban (és akkor sem erre, sem a következő bekezdésre sincs szükség)

Commented [W9]: Ezt felesleges ismételni, a nyitásból zseniálisan jól kiderült, inkább részletezni érdemes.

Commented [W10]: Ez nem egy túlterhelt állami alkalmazott irodája. Ha magánrendelés, itt érdemes megemlíteni. Illetve később írod, mekkora szaktekintély az öreg, azt is lehet ide.

Commented [W11]: Miért mutogat az orvos CT felvételeket és miért kertel ahelyett, hogy egyszerűen mondaná a diagnózist?

– Akkor ez most kóros állapot? Nekem azt mondták, amikor kiértékeltek a felvételt, hogy minden
rendben van.

– A jobb veséjével valóban minden rendben van, azt tervezzük átoperálni Laurába. De ha a
személyes véleményemet kérdezi, egy ilyen vesét, mint amilyen a maga bal veséje, nem szívesen
hagynék egyedül egy fiatal nőben. Igaz azért nem szóltak önnek, mert, bár tágabb a vesemedence meg
a húgyvezeték, ám még a normális érték felső határán vannak.

– Akkor ezek szerint nincs probléma! – Jankát hajszál választotta el attól, hogy felnevesse. Áám
jelen pillanatban ezt nem találta túl ildomosnak, ezért végül csak egy felszabadult sóhajra futottat
engedélyezett magának. – Ez csak valami variáns lehet, nem?

Láncos pár pillanattal némán fürkészte, amitől Jankát kellemetlen érzés járta át. Újraértelmezte
a veséjébe lát kifejezést.

– Azt mondta az általános vizsgálat során, hogy sokat jár ki vécére. Éjszaka is fel kell kelnie.

– Tény, hogy sokat pisilek, ha sokat iszom – rántotta meg a vállát Janka. – Elvégre nyár van,
mindenhonnan azt hallja az ember, hogy igyon eleget. Hát, én csak szót fogadtam!

– Igen, persze.

– Mi történik még a műtétig?

– Lauránál folytatjuk az immunosuppresszív kezelést, hogy jól fogadja majd az új vesét. Magát
holnap még egyszer megvizsgálja az altatóorvos, még egyszer veszünk vért a biztonság kedvéért, és
aláírjuk a maradék műtéti beleegyezőket, hogy holnapután korán kezdhessünk a műtőben. Az
édesanyjuk hogy van? – tette hozzá Láncos, Janka szerint kissé túlzottan sietve.

– Bírja még. –, bár nehéz neki, hogy nem mehet be Luluhoz, de...

– Már nincs sok hátra. Azonban javasolnám, hogy beszélje meg a szüleivel a CT-vizsgálat
eredményét.

– Köszönöm, hogy aggódik, de nem hinném, hogy lenne bármi megbeszélnivaló. – Janka
igyekezett megnyerően az orvosra mosolyogni. – A leletbe nem írtak semmiféle kórosat. Nekünk ennyi
elég.

Commented [W12]: Ezt is érdekesebb inkább narrációba tenni, első bevillanó gondolatként oké, kimondva erőltetett. Illetve a szaporább szívveréshez is érdemes még egy mondat érzelmi reakció.

Commented [W13]: ezt mindkét karakter tudja és a következő mondatból kiderül, hogy a bal veséje maradna egyedül.

Commented [W14]: korábban is az orvos szavába vágott, és igazából most sem hagyja kimondani Láncosnak az orvosi szakvéleményt – nem olyan karakternek tűnik, akit érdekel az illetem

Commented [W15]: Ábrázolsz cselekvéseket, de nem ábrázolsz testérzeteket. Itt érdekesebb lenne inkább azokat leírni, pl hogy milyen testérzete van a megkönnyebbülésnek

Commented [W16]: Ha az orvos azt gyanítja, hogy a lány veséjével is gondok lesznek, legkésőbb itt kimondja. Nem is igazán a hely a fontos, a lényeg, hogy, ha az orvos jó szakember, szembesít (etikai kódex, saját tapasztalat: ezt nem lehet kíméletesen közölni, és valahogy meg kell tudnia a kliensnek, hogy ez alapján dönthessen). Ha érzelmileg kötődik a családhoz, ezért kertel, akkor a viszonyt érdemes korábban hangsúlyozni.

Commented [W17]: Ezen jót nevettem, de ha komolyan szánod a jelenetet, érdemes kihúzni.

Commented [W18]: Ez alapján hiteles 14-16 éves kamasz. Illetve itt is humorizálsz, oldja a feszültséget. Ha a karaktered humorral kezeli a komoly helyzeteket, akkor azt érdemes máshol is megjeleníteni.

Commented [W19]: Itt érdemes lenne láttatni az orvos testbeszédét: elhiszi, ráhagyja, gúnyos...?

Commented [W20]: Engem meglepett, hogy az orvos erre rákérdezett. Neked ez miért fontos itt? Ha a válasz a fontos, érdemes narrációban megjeleníteni pár mondatot a családi állapotokról (hallottam tegnap sírni a szomszéd szobában mikor azt hitte már alszom; ma végre újra dúdolt főzés közben és összetörte, ha megtudná a CT eredményét, vagy bármi hasonló apró életkép), és válaszból csak az első felét meghagyni.

Commented [W21]: Miért a gyorsaság a meglepő? Számomra a kérdés sokkalta inkább. És mit gondolt Janka, mi az oka a sietségnek?

Commented [W22]: Ez párbeszédben direkt, érdemes narrációba tenni, és esetleg írni utána egy-két mondatot az anya állapotáról.

Commented [W23]: Itt jól használod a párbeszédet, ha az elejében közelebb hozol minket a karakterhez, ez a rész torokszorító lesz.

– Ahogy gondolja.

Láncos visszatette az összes papírt egy mappába. Lassan, megfontoltan mozgott, és az ujjait nézve Janka meggyőződött róla, hogy Lulu a legjobb kezekben lesz a műtőasztalon. A bizonytalanságot az orvos hangjában igyekezett figyelmen kívül hagyni. Ám miután elkészönt tőle és kilépett a szobájából, kénytelen volt bevallani magának, hogy már ott a bogár a fülében. Megismerte már annyira az orvost az elmúlt hónapok alatt, hogy ha valóban semmiségről lenne szó, Láncos nem tette volna szóvá. A megye legjobb nephrológusa. És talán pont ezért lát mindenhol kórosat, jegyezte meg magának Janka.

Átsétált a kórház épületén. Megállt a folyosón, az üvegfal előtt, ahonnan belátott Lulu elszigetelt kórtermébe. A kislány gyöngének és fáradtnak tűnt a fehér ágyban, ahogy vézna karjával a rongyos nyusziját szorongatta.

– Nagyon erős kislány.

Janka a hang felé fordította a fejét, és elmosolyodott. Keve állt meg mellette, a beteghordó fiú, aki rendszeresen vitte Lutut a dialízis kezelésre. Most is úgy festett, mint aki alig pár perce mászott elő az ágyból. Haja kócosan meredezett az égre, állát borosta keretezte, és félig lehunyt szemhéja alól nézett a világba. Janka még nem látott olyan szép vonalú szájat, mint amilyen Kevének volt. A vékony, puha ajka mindig mosolygott és mesélt, állandóan megnevettette a gyerekeket. Janka már akkor felfigyelt erre, amikor hónapokkal ezelőtt először találkoztak, hónapokkal ezelőtt.

– Igazi küzdőszellem. Mindig meglepődnek, amikor kiderül, hogy még csak tízéves – felelte végül a lány. Janka.

Kihasználta, hogy Keve Lulura figyel, és lopva végignézett a fiún. Most is úgy festett, mint aki alig pár perce mászott elő az ágyból. Haja kócosan meredezett az égre, állát borosta keretezte, és félig lehunyt szemhéja alól nézett a világba. Janka még nem látott olyan szép vonalú szájat, mint amilyen Kevének volt. A vékony, puha ajka mindig mosolygott és mesélt, állandóan megnevettette a gyerekeket. Janka már akkor felfigyelt erre, amikor először találkoztak, hónapokkal ezelőtt.

– Hogy bírod ezt csinálni? – kérdezte, és az osztály felé intett a fejével.

Commented [W24]: Ide is érdemes lenne nonverbális jeleket tenni.

Commented [W25]: Mit látott az ujjain? Illetve a lassúság miért nem aggasztja?

Commented [W26]: Nekem az orvos nem bizonytalannak tűnik, amennyire csak lehet, biztos benne, hogy ebből baj lesz. Pusztán tehetetlen, mert ha a normál értékeken belül van, és ő tájékoztatja a klienst, akkor onnantól annak döntési joga van. Szóval én átírnám pl. lemondásra.

Commented [W27]: Akkor miért nem hallgat rá?

Commented [W28]: a doktor sem a semmiséget, sem a kórosat nem mondta, pont ez a lényeg valahol, mindkettő Janka szava, és attól, hogy a dokinak tulajdonítja, kicsit butának tűnik a karakter, érdekesebb lenne egy pontosabb szóhasználat

Commented [W29]: E helyett jó lenne egy hosszabb gondolati blokk, akár zsigeri testérzetekkel, és lényeges, hogy nem a doktróról, hanem a konkrét infóról és arról, ez milyen kételyeket ébresztett benne

Commented [W30]: Van itt egy komolyabb hangulatörzés (az eredeti helyén is, de itt is), az előző jelenet és most a nyuszis kép lehangoltsága után túl hirtelen váltás egy ilyen srác. Érdemesebb lenne vagy legalább egy hangulati átvezetést írni (Janka boldogságát ábrázolni, utána beleférne ez), vagy szolidabban leírni, és később több apróságban megjeleníteni, ahogy Janka feloldódik a srác mellett. De a megoldás része lehet az is, hogy az első jelenetben észébe jut a fiú és akkor nem olyan váratlan a felbukkanása.

Commented [W31]: szerintem nem kell újra kimondani, főleg, hogy a második mondatban háttérmondatként jelen van.

Commented [W32]: Ez így kicsit erőltetett, ezért tettem előrébb.

Commented [W33]: Miért most kérdezi meg? Ilyesmit akkor kérdeznek meg, amikor kilátástalannak tűnik a helyzet.

Meglepetésére Keve felnevetett, mélyen zengő hangjától bizsergés szaladt végig Janka gerincén.

– Gyerekek között a legkönnyebb dolgozni – felelte a fiú. – Dolgoztam már felnőttosztályon, na, az tényleg lehangoló. De a gyerekek, főleg az ilyenek, mint Lulu, nagyon sok mindenre megtanítottak.

Sosem vesztek el a hitüket. És nem abban hisznek, hogy meggyógyulnak egy varázsütésre. Ellenkezőleg,

nagyon is tisztában vannak vele, mennyire súlyos a bajuk. Az élet örömeiben hisznek. Láttam már

nagyon beteg gyerekeket, akik valósággal táncolva mentek a halálba. – Janka felszisszent, mire Keve

gyorsan hozzátette: – Tudom, ez most durván hangzik, de azt akarom ezzel mondani, hogy a gyerekek

ugyan elfogadják a sorsukat, ám a legvégsőig kitartanak a boldogság mellett. AMégis, az apró

örömökre koncentrálnak, és mindennek teljes szívből tudnak örülni. Nem hagyják el magukat úgy, mint

a felnőttek. Pont ezért sokkal gyorsabban gyógyulnak fel, akár az olyan komoly műtétből is, mint

amilyen Lulura vár. Meglátod, Lulu megkapja az új veséjét, és nagyon gyorsan hazamegy.

Keve Jankára mosolygott, és ebben a mosolyban őszinte bátorítás lapult.

– Köszönöm – bólintott Janka hálásan. Találkozott a pillantásuk, és ahogy Janka elmerült a fiú szürke szemében, újra meghallotta Láncos doktor figyelmeztető szavait. Most először, mióta meghozta a döntését, hogy Lulunak adja az egyik veséjét, elbizonytalanodott.

Mi van, ha Láncosnak igaza van, és a bal veséje valóban beteg? Meddig húzná ki? Ám egy teljesen meghökkentő gondolat furakodott mindezen kérdések elé Janka fejében. Ha megbetegszik, esetleg ő is eljutna a veseelégtelenség stádiumába, mint Lulu, nem lehetne Kevével.

Elfordult a fiútól, hogy kizárja a kellemetlen kérdéseket. Lulu ugyanakkor nézett az ablak felé, és amint meglátta a nővérét, azonnal felragyogott az arca. Hevesen integetett, és lassan, artikulálva beszélni kezdett. Janka figyelmesen olvasott a szájáról.

Új mesét adnak a tévében, pudingot kapott reggelire, orvostanhallgatók is vizsgálták, és végig tudta aludni az éjszakát. Nem fáj semmije. Anya és apa fél óra múlva itt lesznek.

Janka nevetve bólogatott a hűgának. Egyből megértette, miről beszélt az imént Keve. Lulut nem izgatja a műtét. Elfogadta a hírt, várta, hogy megtörténjen, de arra figyelt, ami számára fontos és érdekes.

Commented [W34]: Idáig érdekes, és a srác is szimpatikus

Commented [W35]: Ez kicsit idealisztikus.

Commented [W36]: Ez már túl sok. Igen, a gyerekek nagyon tudnak örülni, teljes lényükkel – de rettegni is épp olyan intenzíven tudnak. És sírni, ha valami fáj.

Commented [W37]: Ez aranyos

Commented [W38]: Ez tudna cucci lenni, ha korábban már örökdött volna a nagyobb problémákon, mint pl. hogy mennyire büntudata lenne Lulunak ha „miatta” betegedne meg a lány vagy hogyan viselnék a szülei, ha cserélné egymást a kórházban a két gyerekük. De ezek nélkül nagyon negatívan csapódik le, hogy a karakter egy sráccal való kapcsolatát félti, míg a szülei annyira sem fontosak neki, hogy szóljon nekik a CT eredményéről.

Commented [W39]: Ez jó

Commented [W40]: Ez itt nagyon jó, viszont Lulu első leírásával azt a hatást kelti, hogy a kislány csak a nővére miatt szedte össze magát, tettei az életvidámat a családjá kedvéért (erre erősít rá az, hogy csak a nővére előtt sírt), ez nagyon erős, de az előbbi monológot nagyon keserűvé teszi.

Láncos doktor bukkant fel a kórteremben egy másik orvos kíséretében. Mindketten az elkülönítőben használatos zöld tunikát viselték, és egyenesen Lulu ágyához mentek. A kislány tágra nyílt szemmel nézett fel rájuk, ám és Janka észrevette, milyen erősen szorítja a nyusziját.

Nem hallott semmit, amiről odabent beszéltek, de Janka tudta, hogy Láncos megtartja az ígéretét. Nem fogja elmondani Lulunak, hogy a nővérétől kap új vesét. Ezt Janka maga szeretné majd megosztani a kislánnyal, mielőtt mindketten túl lesznek a műtéten.

– Ebédszünetem van, meghívhatlak egy kávéra?

Keve szavaira elszakadt a szobában történetektől.

– Igen, köszönöm!

Ráérősen mentek le a büfébe. Miután megkapták a műanyag poharakban gőzölgő italt, kísértáltak a kórház parkjába, és letelepedtek egy árnyas padra. A madárccsicsergést csak néha szakította meg egy-egy mentőautó szirénája. Janka nagyot szippantott a friss levegőből, jól esett a tüdejének a kórház gyógyszereszagú atmoszférája után. Izmai ellazultak, mint amikor egy előadásokkal zsúfolt nap után belesüllyed az ágyába. Miközben megköszönte a kávé, és kibeszélték a büfé kínálatának sokszínűségét, Janka azon kapta magát, hogy mennyire közel húzódtott a fiúhoz. Vagy Keve mocorgott addig, amíg a combja már csak centikre pihent tőle?

– Lulu sokat mesél rólad – zökkentette ki Keve. Pillantása a rózsabokrokra kergetőző lepkéket követte. – Egyértelmű, hogy számára te vagy a példakép.

– Nem tudom, hogy jó példát tudok-e neki mutatni.

– Valahogy kizártnak tartom, hogy rossz útra viszed azt a kislányt. – Volt valami Keve hangjában, ami arra készítette Jankát, hogy a fiú felé forduljon. Keve hunyorogva vizslatta, szürke szemében pajkosság csillogott. – Azt viszont el tudom képzelni, hogy átokrossz testvérpár vagytok. Ketten a világ ellen, kitartva a végsőkig, és örületbe kergetve mindenkit a közös titkaitokkal.

Keve ezt olyan szemrehányóan, és mégis telve-elismeréssel telve mondta, hogy Jankának nevetnie kellett.

Commented [W41]: Ezek az apróságok nagyon jók, életségűvé teszik az egészet.

Commented [W42]: Mindkettő félelemre utal

Commented [W43]: Ezt tudjuk abból, hogy Lulu tátozott, érdemes kicsérélni arra, hogy nem jó szögben állt meg a férfi, így nem tudott olvasni a szájáról

Commented [W44]: ezt érdemes az előző jelenetbe beleírni

Commented [W45]: azt, hogy ő szeretné megosztani, nagyon megértem, de miért műtét után? Mitől fél, amiért nem mondja most?

Commented [W46]: Szépen ábrázolsz változást

Commented [W47]: jó

Commented [W48]: Eddig nem merült fel a példakép-téma, itt miért? Ha a lelki közelséget szeretnéd megteremteni vele, lehet érdemes más, korábban már szereplő témával. Ha viszont maga a téma fontos, itt jobban ki kéne bontani a lány kétségeit, illetve korábbra is jó, ha beleírod.

Commented [W49]: ez egy elég egyértelmű „mond el” utalás a srác részéről, ezek után érdekesebb, ha ő kérdez rá :D

Commented [W50]: Ez aranyos, és igazából itt (már az előző bekezdésben is) kezd dinamikájuk lenni, ami szuper.

– Valóban, anyánk állandóan a fejét fogja miattunk, mert sosem érti, miről beszélünk egymás között! – Janka elhallgatott, a kávéját kavargatta a műanyag pálcikával. – Lulu tartja magát anyáék előtt, de **elsírta magát nekem, amikor kiderült, hogy új vesére van szüksége. Én legalább annyira megijedtem, és ezt el is mondtam neki. De aztán együtt utánanéztünk, hogy is működik a dolog, és kezdett megnyugodni. Találtunk történeteket hasonló gyerekekről, akik sikeresen átestek a műtétet, azok nagyon sokat segítettek neki. Meg nekem is.** – Janka nagy levegőt vett. – Lulu mesélt neked arról is, mi a nagy álma?

Keve megrázta a fejét.

– **Csak utalt rá.** Annyit **mondott** tudok, hogy ígértél neki valamit, ha meggyógyul. Akármi is legyen az, ez élteti. Mindennap elmondja, hogy meg kell gyógyulnia miattad, hogy ne egyedül hajtsd végre az ígéretedet. De hogy mi az... – Keve lemondóan széttárta a karját. – Arról mélyen hallgat, pedig már az összes nővér megpróbálta kiszedni belőle.

– Azért nem mondja el, mert fél, hogy ha kikotyogja, akkor nem teljesül. Úgy, mint a kívánságok, amikor elfújod a gyertyát a tortán. – Janka az ajkába harapott. Aztán nem bírt ellenállni Keve kíváncsi tekintetének, és kibökte: – **Amint felépül, elviszem a párizsi Disneylandbe. Megígértem neki, hogy mindenre felülünk, amire csak lehet. De el ne mondd neki, hogy elmondtam!**

– Ezt én is nagyon várnám!

– **De el ne mondd neki, hogy elmondtam!**

– **Köztünk marad, ígérem – tette hozzá Keve egy kacsintás kíséretében.**

Janka nézte a fiút egy darabig, aztán kibökte azt, amit azóta meg akart kérdezni, hogy megtudták, Lulu felkerült a vesére várók listájára.

– Te viszed majd a műtőbe?

– Nem, de bent leszek. Végig, mellette.

– Nagyon vigyázz rá, kérlek!

– Ezt nem is kell mondanod – felelte a fiú, **mire Janka szívét megtöltötte a hála.**

Commented [W51]: Ez jó

Commented [W52]: Élő szóban ha valaki mond három dolgot, a másik egyre reagál, általában a legfontosabbra. Illetve ott szól közbe, ahol mondanivalója van. Az, hogy egymás után több dologra reagál, inkább chates, természetesebbnek hat átrakva.

Commented [W53]: Ez így elcsépett és kicsit magyartalan, érdemes lenne átfogalmazni

Keve ~~mosolygott~~, majd felemelte a kezét, és olyan mozdulatot tett, mintha meg akarná simogatni Janka térdét. Aztán mégis visszajettette a karját az ölébe.

Commented [W54]: sokat mosolyognak, ahol lehet, praktikus másfajta nonverbálisjelekre cserélni

– Sajnos vissza kell mennem. – Keve felhőrpintette a kávéját, majd felállt. Széles vigyorral köszönt el.

Commented [W55]: Itt pl a széles vigyor nekem nem illik egy olyan sráchoz, aki épp nem merte megsimogatni egy lány térdét, a zavar sokkal inkább, egy suta intést jobban el tudnék ide képzelni.

Janka egy esetlen mosoly mögé próbálta elrejtetni gondolatait, ahogy intett Kevének. Őszintén remélte, hogy miután túlesik a műtéten, és a veséje ~~Lulunak~~ segít majd ~~Lulunak~~, fognak még így kávézni Kevével a parkban. És akkor talán Keve befejezi a ma félbehagyott mozdulatát. Janka biztosra vette, hogy a fiú tenyere meleg és puha, mint a mosolya.

Commented [W56]: Ez nagyon szép

Egy nagyon erős témaválasztást olvashattam a novella első felében. Janka felajánlja a veséjét a beteg tízéves húgának. Az első pár mondat remekül eltalált, az első mondat behúz, majd jókor derül ki, kicsoda Lulu és miért örül Janka ennyire, hogy odaadhatja a veséjét. Utána tudjuk meg, hogy Janka bal veséje miatt lehet kockázata a műtétnak, majd látjuk Janka interakcióját a műtőssrácival, Kevével.

Az alaphelyzet alapján én mélylélektani novellára számítanék, aminél az első jelenetben Janka szembesül azzal, hogy ha a húgának adja a veséjét, azzal talán magát veszélyezteti. A novella végére pedig (valamilyen) döntést hozna. A kezdőjelenet eleje is nagyjából illeszkedik ehhez, azonban onnantól, hogy a doki azt mondja „ahogy gondolja”, hirtelen mindenkinek evidens, hogy a műtét megtörténik. Ennek a jelenetnek a második felében még beszélgetnek kicsit, aztán Janka kimegy.

Innentől viszont egy young adult romantikus jelenetet látunk második jelenetként. Aranyosak és a lány érzelmeit sokkal jobban ábrázolod itt, megjelenik a mozgás, a testérzetek, hasonlatok, színesedik a nyelvhasználatod, szóval önmagában jelenetként jó lenne, viszont az első jelenetbe nem illeszkedik.

Ha a novella második fele egy romantikus írás, akkor érdemes lehet meghúzni az első jelenetet, vagy akár kihúzni és azt ábrázolni, ahogy a kávézós jelenetben Kevével beszélnek a diagnózisról. Ha viszont inkább mélylélektani irányba vinnéd el az írást, Janka karakterét lenne érdemes mélyíteni és jobban kifejtetni a mértéket (ha jó a kapcsolata a húgával, miért nem mondja el neki, hogy tőle kapja a vesét? Miért nem akarja megbeszélni a szüleivel a diagnózist? Ha felnőtt, mindenképp önállóan dönthet róla. Miért akarja a saját egészsége kockáztatásával is meggyógyítani a húgát? Ez kicsit több sima testvéri szeretetnél), és jobban megjeleníteni a viszonyulásokat Kevén kívül is (testvérkapcsolat, szülő-gyerek kapcsolat, de akár az olyasmiket is, hogy az orvossal milyen viszonyban vannak).

Eszköztár szintjén az első jelenet párbeszéd-fókuszú, ami lendületessé teszi, ráadásul figyelsz rá, hogy megjelenjenek a leírások (pl. a szoba, az orvos...), és ez jó. Egy következő lépés lehet, hogy a narrációba beleszövöd a karakter érzelmeit, gondolatait, ezáltal hozva hozzánk közelebb a szereplőt.

A második jelenetben, és kiemelten a kávézós részében sokkalta kiegyensúlyozottabban használod az egyes eszközöket, jobban ábrázolod Janka apróbb rezdüléseit, megjelenik, miért találja vonzónak a lány Kevét. Ha ezt szeretnéd alkalmazni, fejlődési irány a több ösztönös reakció és zsigeri testérzet használata.

Szóval az egyik fő probléma, hogy a két szál (donorság és vágyódás) és az ezekhez tartozó eszköztár üti egymást. A másik maga a szövegmenyiség. A fentebbiekben egy érdekes nyitást olvashattunk, egy alapkonfliktusvázolást (pontosabban kettőt), amivel a gond, hogy a novellád kb huszonegyezer karakter, ebből kb tizenkettőezer az az első két jelenet. Azaz a tárgyalásra és a befejezésre összesen jut kevesebb karakter, mint a bevezetésre.

Valószínűleg ezt te is érzed, mert a második jelenetben már közelebb hozod hozzánk a műtétet azzal, hogy készülnek rá, beszélnek, bent lesz-e Keve. És ez működhet, mert akkor a romantikus szál

felvezetése egyben a donor-szál tárgyalása is. Ami miatt jelenlegi formájában nem működik, hogy Janka lelki szinten nem halad előre a donor-kérdéskörben. A lány az első jelenetben (odáig, hogy kísétál az orvostól) meg sem hallja a problémát, úgy van vele, hogy minden rendben lesz. Utána pedig írod, hogy elültették a fülébe a bogarat, de ez a következő jelenetben csak pár gondolat erejéig jelenik meg, és igazából nem születik döntés, nem erősödik egyre inkább a kétely, stb.

Érdeemes figyelni még a viláépítési apróságokra, egy profi orvos pl. célratörően foglalmazza meg a diagnózist, ha szakmailag topon van, nem bizonytalan a diagnózisban, ha lassú a keze, nehezen jó sebészorvos. Vagy mondjuk akkor érdeklődik az anyuka hogyléte felől, ha van érzelmi kapcsolat, vagy esetleg miközben ki/bekiséri a klienst vagy ha volt valami kiugró esemény (pl. az anya idegösszeomlást kapott előtte a váróteremben). De ilyen pl. hogy a húgával miért nem beszél meg a vesetranszplantációt (ha vele valami történik, jó, ha a húgával előtte sokat beszélgetett arról, hogy ő ezt önként vállalja, hogy ne a kislánynak legyen büntudata), hogy más rokon miért nem jöhet szóba, stb. Ezek viszonylag könnyen javítható hibák, de érdemes rájuk figyelni.

Összességében egy erős témaválasztást és egy érdekes novellarészletet olvashattam, ahol külön-külön mindkét szál felkeltette a kíváncsiságomat. Érdeemes figyelni az elemek illeszkedésére és feltenni a karakterek viselkedése kapcsán a „miért” kérdéseket, illetve a túlírt részekből húzni.

Köszönöm a részletet, és további jó írást!

Kunos Anna